

РЕШЕНИЕ

№ 38329

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **2000** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 165, вр. чл. 162, ал. 2, т. 8, т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Адвокат-пълномощник на управителя на „ГЪЛИВЕЪР“ ЕООД е оспорил издадения от министъра на Министерство на транспорта и съобщенията АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПУБЛИЧНО ДЪРЖАВНО ВЗЕМАНЕ, рег. № АКТ-1/31.01.2025 г., с който е установено в тежест на дружеството задължение да възстанови сумата от 569 800 лв., представляваща недължимо платена държавна помощ за преодоляване на загуби, поради пандемията от COVID-19, заедно със съответните лихви.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател, посредством адвоката: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебно-счетоводна експертиза; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; представена е писмена защита, която по същество преповтаря съдържанието на жалбата. Основните твърдения и възражения са за: непосочване в Акта на фактически и правни основания за издаването му, като от друга страна се счита, че посочените „са недостатъчни и негодни за да се заключи, че „Гъливеър“ ЕООД не отговаря на критерия за допустимост, съгласно т. 2.3. от Приложението към чл. 1а от Постановление № 454 и чл. 2, ал. 1, т. 4 от Реда“; „макар да няма регистриран спад в оборота за периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г. спрямо същия период на 2019 г., съпоставката между годишните финансови отчети за 2020 г. и за 2021 г., която се ограничава до посочването на размера на отразената печалба за съответната година, не е достатъчно основание, за да се достигне до заключението, че дружеството не отговаря на нито един от критериите за допустимост и че следва да възстанови

недължимо изплатена държавна помощ“.

Упълномощен от ответника юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за нейната неоснователност; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът допусна по искане на адвоката – пълномощник на дружеството изготвяне на експертно заключение, макар да бе съгласен с писмено изразеното от ответника становище за неотносимост на поставените към вещото лице въпроси, по отношение предмета на спора по делото. Въпросите са: „налице ли са счетоводни записвания при жалбоподателя, касаещи договори за лизинг на въздухоплавателни средства, относно дължими плащания; какъв период от време касаят тези записвания и налице ли са извършени плащания от жалбоподателя в полза на кредиторите (лизингодателите) по договорите; какъв е първоначалният размер на задълженията на „Гъливеър“ ЕООД по всички сключени договори за лизинг на въздухоплавателни средства, за периода от 2019г. – 2021 г.; каква част от тези задължения са били изплатени от страна на „Гъливеър“ ЕООД и каква част, съответно размер са били разсрочени, с оглед настъпилата пандемична обстановка; по какъв начин и до каква степен в отчетите за приходи и разходи за периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г. са отразени разсрочените задължения; какъв е размерът на реструктурираните задължения вследствие на постигнатото споразумение за ранно прекратяване на договорите за сух лизинг на трите въздухоплавателни средства, тип АTR 72-600, със серийни номера 1312, 1352 и 1371 от 23.05.2022 г.“. Обобщеното експертно заключение, прието от страните без оспорване е следното: „във връзка с поставените задачи жалбоподателят не представя счетоводни данни; представя справка за реструктурирани задължения по договори за лизинг, в размер на 3 034 441, 70 USD; посочва, че дължимите (непокрити) финансови разходи остават извън отчетите за приходите и разходите, за периода 01.01.2020 г. -31.12.2021 г.“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното от фактическа и от правна страна.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество.

„Гъливеър“ ЕООД притежава оперативен лиценз на въздушен превозвач на Общността, категория А, № BG 1008 – 23, с разрешение за превоз на пътници, товари и/или поща, издаден от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ на 12.10.2016 г.

С Решение С (2022)1796/17.03.2022 г. по дело SA. 100321 (2022/N), изменено с Решение С (2022) 4450/27.06.2022 г. по дело SA Европейската комисия одобрила предоставянето на държавна помощ на въздушните превозвачи, притежаващи оперативен лиценз на Общността. С Постановление № 454/22.12.2021 г. „за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на транспорта и съобщенията за 2021 г.“ Министерският съвет на РБ одобрил за целта „допълнителни разходи по бюджета на Министерството на транспорта и съобщенията за 2021 г., в размер до 60 000 000 лв., за предоставяне на безвъзмездни средства на въздушните превозвачи с оперативен лиценз на въздушен превозвач на Общността с разрешение за превоз на пътници, издаден от главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, съгласно [чл. 109 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.](#)“. Условиата и редът за предоставяне на безвъзмездните средства са регламентирани с Приложение към чл. 1а от Постановлението. Предоставянето на средствата е за погасяване на задължения към 31.12.2019 г. (публични задължения, задължения към банки и задължения по договори за лизинг на въздухоплавателни средства), както и за покриване на непокрити фиксирани разходи, направени от въздушните превозвачи през периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г., поради спиране или намаляване на стопанската им дейност.

По подадено от „Г.“ ЕООД заявление в проведената през месец юни 2022 г. процедура дружеството е определено като допустим кандидат, съгласно представен прогнозен годишен финансов отчет за 2021 г., според който очаква загуба, в размер на 3 733 хил. лв. Със Заповед №

РД-08-326/27.06.2022 г. министърът на Министерство на транспорта и съобщенията определил безвъзмездна помощ, в размер на 569 800 (петстотин шестдесет и девет хиляди и осемстотин лева), изплатени на дружеството, на 28.06.2022 г. С писмо, вх. № 18-00-317/04.10.2022 г. „Гъливеър“ ЕООД внесло в Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ заверен годишен финансов отчет за 2021 г., съгласно който дружеството е приключило финансовата 2021 г. с печалба, в размер на 190 хил. лв. Като е съобразен този отчет, както и заверения годишен финансов отчет за 2020 г., с отчетена печалба 492 хил. лв. в ресорното министерство са направени изводи за: липса на спад в оборота, за периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г., спрямо същия период на 2019 г.; несъответствие на критерия за допустимост, съгласно т. 2.3 от Приложението към чл. 1а от Постановление № 454 и чл. 2, ал. 1, т. 4 от Реда.

С писмо, изх. № 07-00-80/23.05.2023 г., подписано от министъра „Гъливеър“ ЕООД е уведомено, че дължи да възстанови получената сума, като за целта ще бъде открито административно производство за издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. На дружеството е указано, че може в 7-дневен срок да представи писмени и доказателства. Писмото е получено от адресата на 05.06.2023 г., но в 7-дневния срок не са представени възражения, а до датата на издаване на процесния АУПДВ недължимо платената сума не е възстановена.

Министърът издал процесния АУПДВ, рег. № АКТ-1/31.01.2025 г., с който установил като подлежащо на възстановяване от „Гъливеър“ ЕООД публично държавно вземане, в размер на 569 800 лв., заедно със съответните лихви за забавено плащане. За да постанови този резултат министърът се позовал на: Решение С (2022)1796/17.03.2022 г. по дело SA. 100321 (2022/N), изменено с Решение С (2022) 4450/27.06.2022 г. по дело SA Европейската комисия; на разпоредби от Постановление на МС № 454/22.12.2021 г. (т. 2.3 и т. 3.2 от Приложение към чл. 1а); Постановление на МС № 51/13.04.2022 г. за допълнение на ПМС № 454/2021 г.; на чл. 7, ал. 5, т. 4 от определения от министъра „Ред за подаване, разглеждане и преценка за допустимост на заявленията за кандидатстване, за получаване на безвъзмездни средства“.

Жалбата е неоснователна, а оспореният АУПДВ е материално и процесуално правилен, и законосъобразен.

Заключението на съдебно-счетоводната експертиза няма отношение към предмета на спора и не способства за установяване и доказване на поддържаната от дружеството – жалбоподател защитна теза.

Според приетото в съответствие с Решение на Европейската комисия С (2022) 4450/27.06.2022 г. ПМС № 454/2021 г. (т. 2.3 от Приложение към чл. 1а) „За предприятия, които са регистрирали спад под 30 на сто в оборота за периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2021 г. спрямо същия период за 2019 г. или които са претърпели загуби поради пандемията COVID-19 през 2020 г. или 2021 г., общият размер на помощта не може да надхвърля общата номинална стойност от 2,3 млн. евро за предприятие“. Целият текст на разпоредбата на т. 3.2. от Приложение към чл. 1а е следният: „Безвъзмездните средства, които може да получи едно предприятие за погасяване на публични задължения, задължения към банки и задължения по договори за оперативен лизинг на въздухоплавателни средства, текущо дължими към 31 декември 2019 г., и за покриване на непокрити фиксирани разходи, направени през периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2021 г., които не могат да надвишават 30 на сто от непокритите фиксирани разходи, с изключение на микро- и малките предприятия (по смисъла на [приложение I към Общия регламент за групово освобождаване](#)), при които размерът на помощта не може да надвишава 60 на сто от непокритите фиксирани разходи, не могат да надвишават 20 на сто от оборота от реализирани чартърни програми и наем на самолети за 2019 г., за съответното предприятие. Загубите на предприятията, посочени в техните отчети за приходите и разходите през допустимия период (от 1 март 2020 г. до

31 декември 2021 г.), се считат за непокрити фиксирани разходи, като всички използвани стойности трябва да бъдат в брутно изражение, тоест преди облагане с данъци или други такси. Безвъзмездните средства за покриването на непокрити фиксирани разходи се предоставят въз основа на одитираните годишни финансови отчети на предприятието за 2020 г. и 2021 г. или ако последните все още не са налични – въз основа на прогнозираните загуби на предприятието за 2021 г., като окончателният размер на подкрепата по мярката се определя след изясняване на загубите на основата на одитираните годишни финансови отчети за 2021 г. Всяко плащане, надвишаващо окончателния размер на помощта, се възстановява“.

Каза се, че „Гълывеър“ ЕООД е представило пред Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ заверен годишен финансов отчет за 2021 г., според който дружеството е приключило финансовата 2021 г. с печалба, в размер на 190 хил. лв. Според заверения годишен финансов отчет за 2020 г. е отчетена печалба от 492 хил. лв., следователно не е налице спад в оборота, за периода от 01.03.2020 г. до 31.12.2021 г., спрямо същия период на 2019 г. Това означава, че дружеството не отговаря на установения с разпоредбата на т. 2.3 от Приложението към чл. 1а от Постановление № 454/2021 г. критерий за допустимост, за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, т.е. - за „регистриран спад под 30 на сто в оборота, за периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2021 г., спрямо същия период за 2019 г.“. Този факт не бе опроверган от страна на дружеството в съдебното производство, в условията на пълно и главно доказване. Дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Вземанията, представляващи „недължимо платени и надплатени суми, както и неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз“ са дефинирани с чл. 162, ал. 2, т. 8 ДОПК като публични държавни вземания. Такива са и лихвите върху тях (чл. 162, ал. 2, т. 9, вр. т. 8 ДОПК).

В заключение – Акт за установяване на публично държавно вземане, рег. № АКТ-1/31.01.2025 г. е издаден от компетентен административен орган, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни и процесуални разпоредби, коментирани по – горе. Актът е законосъобразен и обоснован, предвид гореизложените мотиви. Съдържа (противно на твърденията на жалбоподателя) фактически и правни основания за издаването, съдържанието на които е възпроизведено подробно. Актът изцяло съответства на изискванията за форма (см. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК) и не са налице основания за отмяната му, предвидени с чл. 146 АПК.

Отхвърлянето на жалбата обуславя, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ присъждане в полза на ответника, на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя в размер на 130 лева.

Водим от гореизложените мотиви, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ГЪЛИВЕЪР“ ЕООД, против издадения от министъра на

Министерство на транспорта и съобщенията АКТ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ПУБЛИЧНО ДЪРЖАВНО ВЗЕМАНЕ, рег. № АКТ-1/31.01.2025 г., с който е установено в тежест на дружеството задължение да възстанови сумата от 569 800 лв., представляваща недължимо платена държавна помощ за преодоляване на загуби, поради пандемията от COVID-19, заедно със съответните лихви.

ОСЪЖДА „ГЪЛИВЕЪР“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Министерство на транспорта и съобщенията юрисконсултско възнаграждение, в размер на 130 лв. (сто и тридесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: